

Familie- og kulturkomiteen
Stortinget
0026 Oslo

Deres ref

Vår ref
18/2445-

Dato
24. april 2018

Vurdering av Dokument 8:188 S (2017-2018) representantforslag om økt likestilling i norsk film- og tv-dramaproduksjon

Jeg vil vise til mitt svar av 31. januar 2018 på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 782 fra representanten Trettebergstuen, og gjenta at jeg selvsagt vil arbeide for at filmforliket og Stortingets vedtak når det gjelder målet om bedre kjønnsbalanse i norsk film følges opp.

La meg først slå fast at jeg mener likestilling er viktig også på filmfeltet. Jeg har i flere sammenhenger uttrykt at jeg vil føre en kulturpolitikk som legger til rette for demokratisk deltakelse og mangfold. Bedre kjønnsbalanse på filmfeltet er naturligvis en del av dette. Det at flere kvinnelige filmskapere slipper til, er i seg selv positivt både for mangfold og kvalitet i norsk film. Dersom bare halvparten av befolkningen skal stå for mesteparten av filmene som lages i Norge, gjenspeiler ikke dette befolkningen. Kvinner er halvparten av historiene.

Det er imidlertid grunn til å stille spørsmål ved tilnærmingen representantene har valgt når det gjelder spørsmålet om hvordan bedre kjønnsbalanse kan oppnås. For det første må det stilles spørsmål ved lovligheten av representantenes forslag om å dele tilskuddspotten i to, sett opp mot likestillingsloven. Det sier seg selv at alle våre tiltak må være innenfor likestillingslovens rammer, og at slike forslag ikke kan tas videre før dette er vurdert nærmere. Vi kan ikke innføre likestillingstiltak som bryter med likestillingsloven.

For det andre bør det stilles spørsmål ved representantenes ønske om kjappe løsninger og detaljregulering ned på enkeltordninger. Både representantenes forslag og forslagene i "Ta alle talentene i bruk", Bransjerådet for films forslag til tiltak fra 2010, bærer preg av dette.

Jeg har forståelse for at disse forslagene kommer opp. Men om vi virkelig skal gjøre en innsats for å bedre kjønnsbalansen på filmfeltet, er det viktig med den langsiktige satsingen, og at det tenkes på kjønnsbalanse også i rekruttering og talentutvikling i filmbransjen. Vi vil ha flere kvinner i søknadsbunkene. Bevissthet, kommunikasjon og kunnskap er viktig her. Bransjen selv må så klart også ta inn over seg at de har et stort ansvar her.

Jeg tror representantene vil være enige med meg i at for å oppnå en god kjønnsbalanse er det nødvendig med en helhetlig tilnærming hvor flere virkemidler tas i bruk, som kan gi effekt på både kort og lang sikt. Statistikken for 2017 viser blant annet at det sammenlignet med 2016 har vært en nedgang i kvinneandeler i tilskudd til dokumentar og en nedgang i kvinnelig hovedrolle i premierefilmer, men at det har vært en økning i kvinneandeler for tilskudd til kinofilm og kortfilm. Vi må sørge for å videreføre satsingen på områder der kjønnsbalansen tidligere har vært god, som i dokumentarfilm – selv om det også her er store variasjoner fra år til år.

Kulturdepartementets forventning til Norsk filminstitutt når det gjelder arbeidet for en jevnere kjønnsbalanse i norsk filmproduksjon reflekteres i det årlige tildelingsbrevet. I tildelingsbrevet for 2017 har Norsk filminstitutt fått beskjed om å videreføre dagens praksis med moderat kjønnskvoltering, og å vurdere ytterligere tiltak innenfor sine ordninger som kan bidra til en jevnere kjønnsbalanse. For 2018 er Norsk filminstitutt bedt om å videreføre arbeidet for en jevnere kjønnsbalanse i norsk filmproduksjon, jf. Norsk filminstitutts handlingsplan for kjønnsbalanse i norsk film fra 2016.

Norsk filminstitutt utvidet fra 2017 sin bruk av moderat kjønnskvoltering til også å gjelde markedsordningen. Dette er en tilskuddsordning der det tradisjonelt har vært svært lav kvinneandel. Selv om dette har vært et omdiskutert tiltak, har det hatt positiv effekt på kjønnsbalansen, og det gir et tydelig signal til bransjen om at det lønner seg å satse på kvinner i nøkkelposisjoner som manus, produsent, regi og hovedrolle. Resultatet for 2017 viser økning fra 13 til 37 pst. kvinner i tilskuddene etter denne ordningen, og en markant økning av kvinnelige søkere. Så lenge filmbransjen selv ikke makter å oppnå en jevnere kjønnsbalanse, mener jeg tiltak som moderat kjønnskvoltering vil være nødvendig.

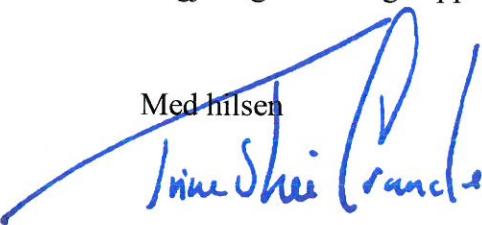
Jeg viser igjen til mitt svar av 31. januar 2018 på spørsmål til skriftlig besvarelse nr. 782 fra representanten Trettebergstuen, og gjentar at jeg støtter Norsk filminstitutt i deres arbeid for full likestilling i norsk filmbransje. Deres målsetting er 50/50 innen 2020.

Når det gjelder representantenes forslag om å styrke filmfondet og filmregionene økonomisk, vet representantene selvfølgelig godt at dette er et budsjettspørsmål som ikke kan svares ut i en dok 8-behandling, men noe vi må komme tilbake til i de ordinære budsjettforhandlingene.

Jeg viser til at i filmforliket er spørsmålet om medfinansieringsordning knyttet opp til revisjonen av EUs AMT-direktiv: *"Komiteen er kjent med at det er varslet revisjon av EUs AMT-direktiv, og ber regjeringen, så snart de nye reglene er klare, vurdere hvordan et*

medfinansieringsansvar best kan gjennomføres, og komme tilbake til Stortinget på egnet måte." Det ligger nå an til at det reviderte AMT-direktivet vil foreligge til sommeren. Regjeringen vil følge opp Stortingets vedtak når direktivet foreligger.

Med hilsen

Trine Skei Grande